

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/583/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112219374
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112219374.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpeného advokátkou kanceláriou D. - E., so sídlom J., E. XX, IČO: XX XXX XXX proti odporkyni E. X., bytom P. - X., G. G. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: M. X. D., so sídlom D., G. XX, zastúpeného I. I. T., advokátom so sídlom Q. N., B., o zaplatenie 235,08 Eur istiny a prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. apríla 2013, č.k. 15C/351/2012-67, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku III. o povinnosti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zaplatiť spoločne a nerozdielne s odporkyňou navrhovateľovi náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom v časti vyhovel návrhu a v časti zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal peňažného plnenia titulom dlhu za poskytnuté telekomunikačné služby a dlhu na zmluvnej pokute. Súčasne rozhodol o náhrade trov konania tak, že odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne uložil zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 51,35 Eur. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd právne zdôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník úspech vo veci len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí. Navrhovateľovi, úspešnému v pomere 59,30 %, priznal okresný súd v uvedenom rozsahu náhradu súdneho poplatku z návrhu a náhradu trov právneho zastúpenia, pozostávajúcich z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie zastúpenia, podanie návrhu), režijného paušálu a DPH. Výšku trov právneho zastúpenia určil podľa Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov.

Proti rozsudku okresného súdu, a to výroku III., ktorým bola vedľajšiemu účastníkovi uložená povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne s odporkyňou navrhovateľovi náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie vedľajší účastník, ktorý navrhol zmenu napadnutého rozhodnutia tak, že povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 51,35 Eur bude uložená iba odporkyni. Uviedol, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil keď nerozlišoval okamžik vzniku trov navrhovateľa vo vzťahu k účasti vedľajšieho účastníka v konaní. Vedľajší účastník je účastníkom konania iba v časti od jeho vstupu do konania po ukončenie jeho účasti v konaní, a nevzniká mu preto povinnosť znášať náhradu trov konania, ktoré vznikli pred jeho vstupom (event. po jeho vystúpení z konania). Uvedený záver dovodil vedľajší účastník z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého má v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, a na podporu jeho správnosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici. Vychádzajúc z uvedeného potom nebol dôvod uložiť vedľajšiemu účastníkovi povinnosť náhrady trov navrhovateľa, pretože mu všetky trovy konania vznikli predtým, ako do konania vstúpil vedľajší účastník.

Navrhovateľ ani odporkyňa sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadřili.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku III. o povinnosti vedľajšieho účastníka k náhrade trov konania navrhovateľa a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Posúdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu v rozsahu vymedzenom odvolaním vedľajšieho účastníka spočívalo na právnom posúdení otázky, či vzniká povinnosť nahradiť trovy konania navrhovateľa aj vedľajšiemu účastníkovi podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., podporujúceho v konaní neúspešného odporcu, a či sa takáto povinnosť vzťahuje aj na trovy, ktoré navrhovateľ vynaložil v štádiu konania, kedy vedľajší účastník v konaní ešte nevystupoval. So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ust. § 93 ods. 2 O.s.p.), nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (ust. §§ 142 -150 O.s.p.), ktorá by na nový inštitút reagovala. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá zaväzovala k náhrade trov aj vedľajšieho účastníka, a to solidárne s účastníkom, ktorého podporoval. Záver, že povinnosť nahradiť trovy konania v stanovených prípadoch ťaží aj vedľajšieho účastníka, vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. veta prvá a druhá, podľa ktorých má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda O.s.p. nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Pretože ustanovenia § 142 O.s.p., použité aj v danom prípade, neviažu povinnosť nahradiť trovy konania výslovne na navrhovateľa či odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka, zakladá uvedené ustanovenie v tam predpokladaných prípadoch povinnosť nahradiť trovy konania aj vedľajšiemu účastníkovi.

Správny nie je ani názor vedľajšieho účastníka, že jeho povinnosť náhrady trov sa nemôže týkať trov, vzniknutých pred jeho vstupom do konania. Takýto názor vychádza z predpokladu, že rozhodujúcim kritériom je časové hľadisko vzniku trov. Ustanovenia § 142 O.s.p. a všeobecne právna úprava náhrady trov konania však vôbec nevychádza z časového hľadiska vzniku trov. Naopak, kľúčovým pojmom je tu účelnosť vynaložených trov. Pokiaľ teda na strane účastníka vzniká povinnosť nahradiť trovy konania, nie je pre jej rozsah rozhodujúce, kedy v konaní tieto trovy vznikli, ale to, či boli vo vzťahu k nemu účelne vynaložené. Účel zaplatenia súdneho poplatku, prevzatia zastúpenia, podania návrhu, ale ani iných úkonov nie je daný v jednom okamžiku a nikdy viac, ale všetky uvedené úkony sú potrebné pre celé konanie a jeho ďalší priebeh nie je bez nich možný, i keď sú vykonané v jednom konkrétnom čase.

Je teda zrejmé, že pokiaľ vedľajší účastník vystupuje na strane účastníka, u ktorého je daná povinnosť nahradiť trovy konania podľa ustanovení § 142 O.s.p., je takáto povinnosť daná i na strane vedľajšieho účastníka, a to bez ohľadu na to, či sa vznik nahradzovaných trov časovo kryje s jeho účasťou v konaní. Čo sa týka formy takéhoto spoločného záväzku, je potrebné vychádzať z princípu zodpovednosti za výsledok konania, ktorý ovláda problematiku náhrady trov konania. Plnej zodpovednosti za výsledok konania potom zodpovedá také rozhodnutie súdu, ktoré zaviazuje účastníka a vedľajšieho účastníka na jeho strane k solidárnej povinnosti. Pri akejkoľvek inej forme by bolo zhoršené veriteľské postavenie účastníka, oprávneného na náhradu trov konania, čo by na neho prenášalo časť zodpovednosti za výsledok konania. Pre takéto zhoršenie by preto museli byť dané dôvody na jeho strane.

Napadnuté rozhodnutie okresného súdu je v súlade s vyššie uvedenými závermi, preto bolo krajským súdom ako vecne správne potvrdené.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak trovy odvolacieho konania na jeho strane nevznikli, a preto mu neboli priznané.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.